

for tilstrækkeligt, naar han sagde, at det kunde vi enes om, at Fædrelandet ikke skal falde forsvareløst. Min Mening er, at vi bør ordne Forsvaret paa en saadan Maade — selvfølgelig med Hensyntagen til vore finansielle Midler, thi ubegrænsede Midler have vi jo ikke — at vi herigjennem skabe en alvorlig Hindring, der vil kunne bevirke, at den Fjende, der ellers kunde ville foretage et Angreb paa os, veed, at han vil støde paa et saa stærkt Forsvar, at han allerede af den Grund ikke angriber os. Jeg anser dette for at være muligt, og i alle Tilfælde vil jeg ligeoverfor de Udtalelser, der ere fremsatte fra forskellige Sider, saaledes fra de ærede Medlemmer for Præstø Amts 6te Valgkreds og for Nørresundby, der jo endog i mange Henseender roste Hæren som noget Fortrinligt, sige, at, naar man erkjender, at Hæren har Mangler, er det nødvendigt, at man sørger for at afhjælpe dem, thi een Ting er sikkert: Den bestaaende Tilstand i Hæren kan ikke vedvare, uden at den Dag snart kommer, hvor der ingen Hær vil være at revidere.

Dinesen: Hvad der idag er udtalt af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) og nu sidst af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) er jeg enig med dem i, navnlig da med den ærede sidste Taler i den Udvikling, han gav af, hvad vi her i Danmark vare istand til at forsvare, og den Begrænsning, han derved gav Sagen. Men det er dog forekommet mig i de senere Tider, at et Forsvar som det, han førte for den Anskuelse, han vedkjendte sig i den Henseende, maa betragtes som til en vis Grad overlødig, siden de ærede Herrer af Hiertallet i deres Betænkning af 15de Marts 1875 udtalte den Sætning, at „Sjælland er Danmarks naturlige Fæstning.“ De udtalte, at de ikke kunde forsvare Sjælland og Fyn yderligere, end hvad der gik ud paa at forsvare disse Landsdele mod Fjæring og Brandstatning. De vilde samle Hovedstyrken paa Sjælland og der gjøre Modstand mod den Fjende, der vilde angribe os, saa godt, vi kunde. Man synes nu i de Foredrag, som ere holdte her igaar og idag, at være kommen bort fra denne Anskuelse, og det ærede Medlem fra Horsens (Bajer) sagde udtrykkelig, at han var kommen bort derfra (Bajer: Jeg har aldrig været inde derpaa). Hiertallet her i Salen har vedkjendt sig denne Betragtning, og vi have været enige deri, og mange af os have troet, at det skulde være til Lettelse for Sagens Fremme. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen), som udtalte sig saa stærkt imod Sagen igaar, talte ogsaa om, hvorvidt den skulde betragtes som politisk eller ikke. Jeg er enig med ham i, at en Sag af dette Omfang, som griber ind i saa mange Forhold, ikke lader sig afgjøre upolitisk, især naar den i den Grad føres ud i de

almindelige Partikampe, som de Herrer have gjort det, thi vi maa da tage Kampen op paa samme Maade som de og skulle ogsaa for vort Vedkommende være villige til at gjøre det. Naar nu det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, idet han kastede et mildt Blik til det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (Vagger), talte om, at vi skulde stille os i et saadant Forhold til Ulandet, „at vi sørge for ikke at staa i noget uvenligt Forhold til den Magt, mod hvilken Forsvaret anses for umuligt“, saa forekommer det mig, at den Dei, han og hans Venner ville gaa med Hensyn til Dannelsen af vort Forsvar, ikke fører til det Maal, han dog siger, han vil siile efter. Skulle vi kunne vinde Ugtelse hos nogen af de Magter, der bo ved Siden af os, forekommer det mig at maatte være derigjennem, at vi gjøre vort Forsvar saa stærkt som muligt, saaledes at vi kunne faae saa stort Værd for dem som Allieret, som det overhovedet er os muligt at faae. Hvad nu det Forslag angaar, som vi nu her i disse Dage have til Forhandling, skal jeg udtale den Opfattelse, at jeg tror, at alle Forhold vel overveiede, er det rigtigt, at den ærede Regjering har indskrænket sig til at forelægge Forslag til Revisionslove og for Tiden har ladet Spørgsmaalet om Befæstninger ligge. Kravet paa at opnaa en Revision af Hærløven er saa paatrængende, at vi ogsaa der maa, for at bruge et tidligere anvendt Udtryk, tage Fornuften fangen for at faae den igjennem først, og saa siden se, hvad der er muligt at opnaa i andre Retninger. Hvad det Forslag angaar, som den ærede Krigsminister har forelagt os, fjerner det sig i større Udstrækning baade fra den bestaaende Ordning og fra tidligere forelagte Forslag, end noget andet tidligere Forslag har gjort. Jeg nærer nogen Tvivl om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at dette Forslag fremtræder med saa store Afvigelser fra de tidligere. Derfor den ærede Minister derved har vundet nogen Udsigt til i større Grad at vinde Sagens tidligere Modstandere, skulde jeg ikke sige Noget dertil. Men det forekommer mig, at han ikke har været heldig i den Retning, og jeg frygter for, at dette Forslaget afviger saa meget fra tidligere Forslag ligesom ogsaa fra den nu bestaaende Tilstand, vil blive en større Hindring for Sagens Fremme, end om man havde holdt sig nærmere dertil. Kun i to Retninger skal jeg tillade mig at udtale mig om dette Forslags Enkeltheder. Den ene er med Hensyn til Mandskabets Udskrivning, Indkaldelse og Uddannelse. Der har Krigsbestyrelsen forsøgt at indføre noget Nyt, nemlig dette Mandskab, som man vil hjemsende efter 2 Maaneders Forløb. Den ærede Marineministers Forslag til Søværnets Ordning træder det samme frem, idet man ogsaa der vil indkalde mere Mandskab, end man har Brug for, og da vil lade en Del slippe med 2 Maa-